

РЕШЕНИЕ

№ 559

гр. Горна Оряховица, 19.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, VIII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Трифон П. Славков

при участието на секретаря Силвия Д. Николова
като разгледа докладваното от Трифон П. Славков Гражданско дело № 20214120102061 по описа за 2021 година

Предявени са обективно съединени и субективно съединени иски с правна квалификация чл. 79, ал. 1, пр. 2 от ЗЗД, във връзка с чл. 82, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 367 – 372, ал. 2 ТЗ и чл. 372, ал. 1 от ТЗ.

Ищцовото дружество „Континвест“ ООД гр. София твърди че през ноември 2020 г. ответното дружество „Розахим“ АД е направило поръчка за извършване на транспортна услуга със следните параметри: изпращач на стоката по ЧМР ответното дружество ЕТ „Малекс-Мери Александрова“, дата на товарене 13. 11. 2020 г. и дата на разтоварване 16.11. 2020 г. – Румъния, вид на стоката по документи – разредител „едипа 96“, количество 23 тона и договорено навло 1400 лв. Стоката била натоварена от склад на „Розахим“ АД гр. Г. Оряховица на 13. 11. 2020 г. на товарен автомобил – влекач с рег. № СВ 9796НМ и ремарке с № С6574ЕР и цистерна – контейнер № ТКCU1330066, собственост на ищцовото дружество. Шофьор на товарния автомобил бил Т. Г., работник на ищеца. При предаване на съпътстващите документи изпращача на стока обяснил на шофьора, че това са всички необходими документи, че стоката не е акцизна и не са необходими други документи, позволяващи му да превози стоката. Посочва, че въпросната стока била закупена от „Алмагест“ АД от „Розахим“ АД на 12.11.2020, което на 13. 11. 2020 г. я продало на ЕТ „Малекс – Мери Александрова“, което от своя страна

я препродало на „Бриджексим инд. с рел“ – Румъния. При никоя от сделките не бил заплатен акциз, което дало основание на дружеството да приеме, че стоката не е акцизна, съответно ненуждаеща се от съпътстващи документи. На 15.11.2020 г. на трасе „изход“ гр. Русе тежкотоварния автомобил на ищцовото дружество бил задържан от митническите служители, които извършили съответните проби. При извършената проверка се установило, че задържаната стока няма необходимите съпътстващи документи, т.к. не ставало въпрос за разредител за спирт, а за спирт, който представлявал акцизна стока. Както на ищеца, така и на ответниците били съставени съответните АУАН. Тежкотоварния автомобил до изясняване на случая бил задържан от митническите власти в периода 15.11.2020 до 18. 12. 2020 г. или общо за 34 дни. С оглед изложеното ищцовото дружество намира, че едно от ответните дружество му дължи следните суми:

-842, 26 лв. - представляваща обезщетение в размер на чистата печалба на дружеството от договореното навло за транспортната услуга в размер на общо 1400 лв.

Претърпени вреди и пропуснати ползи, като следва:

-292, 54 лв. разходи за транспорт от гр. Г. Оряховица до гр. Русе, 1600 лв. заплатена имуществена санкция за превод на стоката, за която от страна на възложителя не били представени необходимите документи;

-1388,64 лв. дължима месечна лизингова вноска за превозното средство за периода 13. 11. 2020 до 13. 12. 2020 г., през който по обективни причини превозното средство не можело да се използва;

-1952, 44 лв. представляваща заплатено едномесечно брутно трудово възнаграждение на шофьора на камиона в период на престой 34 дни;

-1621, 43 лв. представляваща чиста печалба от стойността на уговореното навло за извършване на транспортна услуга по поръчка 195 и дата на товарене 17.11. 2020 г. и дата на разтоварване 19/20.11. 2020 г . и в размер на 2 933,75 лв.;

-6649, 82 лв. неустойка за задържане на превозното средство за 34 дни по 100 евро на ден, съгласно разпоредите на ЧМР конвенцията и ОУ на дружеството,

или общо всички вреди, пропуснати ползи, навло и неустойка в размер

на 14347,13 лв.

С оглед изложеното ищцовото дружество иска да бъде осъдено ответното дружество „Розахим“, АД за горепосочената сума или ако се приеме по делото, че вторият ответник „ЕТ Малекс-Мери Александрова“ е страна по договора за превоз да се приеме, че дължи на ищцовото дружество горепосочената сума. Претендира се и законната лихва върху дължимата сума, както и разноските по делото.

„Розахим“ АД счита иска за допустим, но неоснователен. Оспорва твърдението на ищеца, че е страна по договора за превоз, като посочва, че е действало като пълномощник на собственика на стоката ЕТ „Малекс-Мери Александрова“. Посочва, че като пълномощник на втория ответник е потърсило услугите на ищеца, защото притежавал необходимия опит, квалификация и компетентност за осъществяване на специфичен тип транспортни дейности, включително и на продукти в митнически и акцизен режим. Оспорва твърдението на ищеца, че не е знаел, че стоката е акцизна, защото в международната товарителница ЧМР, било записано, че в товара процентното съдържание на алкохол било 96 процента, а в кантарната бележка пишело, че стоката е спирт. Намира, че след като товарителницата е съставена от представител на ищеца и в нея е вписан видът на товара „КН3814“, който съгласно чл. 2, ал 3 от ЗАДС е подлежащ на облагане с акциз енергиен продукт, то същият е бил наясно с вида на превозваната стока и документите, които е следвало да я придружават. Посочва, че представителят на ищеца – Т. Г. е приел и прегледал съпътстващите документи, което сочи, че ищцовото дружество е било уведомено за характера и вида на стоката – предмет на конкретната транспортна услуга. Счита, че както изпращачът „ЕТ Малекс-Мери Александрова“ така и ищецът в качеството на превозвач са еднакво отговорни за настъпилата ситуация, поради което намира, че отправените към него претенции са неоснователни. С оглед изложеното иска от съда да отхвърли предявения иск като неоснователен. Претендират разноски.

ЕТ „Малекс – Мери Александрова“ счита иска за допустим, но неоснователен. Посочва, че е страна по договора за превоз с ищеца, като транспортната услуга била уговорена от „Розахим“ АД, което действало в качеството му на пълномощник. Посочва, че ищцовото дружество е избрано

за превозвач на стоката, защото притежавало необходимия опит, квалификация и компетентност за осъществяване на специфичен тип транспортни дейности, включително и на продукти в митнически и акцизен режим. Твърди, че за въпросната доставка били изготвени документи, от които ясно се виждал предметът на транспортиране, а именно енергиен продукт, с процентно съдържание на алкохол 96 процента, а видно от кантарната бележка стоката е спирт. Посочва, че товарителницата е съставена от представител на ищеца и в нея бил вписан видът на товара - КН3814, който съгласно чл. 2, ал 3 от ЗАДС е подлежащ на облагане с акциз енергиен продукт. Счита, че щом представител на ищеца е приел и прегледал съпътстващите документи, то дружеството надлежно е било уведомено за характера и вида на стоката – предмет на конкретната транспортна услуга. Намира, че ако ищцовото дружество е действало съгласно правилото на чл. 302 от ТЗ и е било добросъвестно, положило е грижата на добрия търговец, вменена му с чл. 43, ал. 1 от Наредба 40/14.01.2004 г. за условията и реда за извършване на автомобилен превоз и 1.4.2.2.1 в, от Европейската спогодба за международен превоз на опасни товари, то при отсъствие на необходимите документи е следвало да откаже поръчката под страх от административна отговорност. Това била и причината ищцовото дружество да понесе административно наказание поради неспазване на задълженията вменени на основание чл. 112а, ал. 3 от ЗДАС. С оглед изложеното иска от съда да отхвърли предявения иск като неоснователен. Претендират разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, направи следните фактически и правни изводи:

През месец ноември 2020 г. по имейл / стр. 75/ е направена поръчка за извършване на транспортна услуга с поръчител по нея ответникът „Розахим“ АД, действащо въз основа на пълномощно, като пряк представител /търговски пълномощник/ - /виж. протокол от съдебно заседание стр. 146/ на втория ответник ЕТ „Малекс – Мери Александрова“ със следните параметри:

Изпращач на стоката по ЧМР - /стр. 25/: ЕТ „Малекс – Мери Александрова“;

Собственик и продавач на стоката по документи: ЕТ „Малекс – Мери Александрова“;

Дата на товарене : 13.11.2020 гр. Горна Оряховица.

Дата на разтоварване: 16.11.2020 г. гр. Галати, Румъния .

Вид на стоката по документи: Разредител Едипа 96 Количество: 23,20 тона

Договорено навло : 1400,00 лв.

С оглед приложената и неоспорена от страните електронна кореспонденция, съдът намира, че между страните е постигната договореност, потвърдена по имейл, като на 13.11.2020 г. стоката е натоварена от склад на „Розахим“ АД, гр. Горна Оряховица в товарен автомобил - влекач с рег. № СВ9795НМ, ремарке е рег. № С6574ЕР, с монтирана върху ремаркетото цистерна-контейнер с № ТКCU1330066, и двете собственост на ищеца. Товарният автомобил бил управляван от Т. Д. Г..

От проведеня разпит на свидетеля Г. се установява, че е приел и прегледал съпътстващите стоката документи, които видимо са отговаряли на описаната в тях и натоварена в цистерната стока, сред които не е имало такива необходими за превоз на акцизна стока. Не се установи при предаване на документите, ответниците да не са предали на шофьора на автомобила всички необходими документи Това е било потвърдено от лицето М. /М.Е./, действаща като пряк пълномощник на изпращача по договора за превоз – втория ответник, който му ги е предал. След като е изпълнил всички свои задължения свидетелят Г. е предприел извършването на превоза до митницата в гр. Русе.

От документите, които са представени на превозвача, а след това и пред ГД „Митническо разузнаване и разследване“ в ЦМУ на Агенция „Митници“ е видно, че превозваната стока е продадена от дружество „Алмагест“ АД на дружество „Розахим“ АД, което е видно от приложената като доказателство и не оспорена от страните фактура № 0000015716/12.11.2020 г./ стр. 14/.

От сертификат за анализ № 1611/12.11.2020 г. е видно, че продуктът е описан като денатуриран етилов алкохол, представляващ безцветна бистра течност, която не може да се използва за хранителни цели.

От останалите приложени документи, а именно акцизен данъчен документ № 1042/12.11.2020 г./стр. 16/, товарителница № 7235/12.11.2020 г., кантарна бележка и опаковъчен лист 1042/12.11.2020 г./всички заверени от лицето М. Х.Е./, се установява, че за ищеца не е имало съмнение, че

превозваната от него стока от склада на продавача до склада на купувача не е акцизна стока.

От фактура № 9853/13.11.2020 г./стр. 21/ е видно, че „РОЗАХИМ“ АД е препродал на втория ответник ЕТ „Малекс - Мери Александрова“, същото количество течност, но описано като „Разредител ЕДИПА 96“.

От фактура № 6983/13.11.2020 г. /стр. 22/ е видно, че ЕТ „Малекс-Мери Александрова“ препродал на румънското дружество „БРИДЖЕКСИМ ИНД. СРЛ“ същото количество течност.

Ето защо следвайки описаното в документите, съдът намира, че за ищеца не е имало съмнение, че превозваната стока е акцизна. Ответниците не доказаха, че ищецът е следвало да изиска опростен придружителен документ за превозвана акцизна стока, т.к. не е бил уведомен, че ще се превозва такава.

От свидетелските показания на Г. се установява, че на 15.11.2020 г., около 16, 30 – 17 часа на трасе „ИЗХОД“ на ГКПП Дунав мост - Русе, на излизане от Република България, е предал за проверка на митническите власти съпътстващите стоката документи. Митническите служители са се усъмнили, че става въпрос за превоз на спирт, а не на негов разредител, поради което предвид нуждата от извършване на анализ и идентификация на превозваната стока, за целите на акцизния контрол, са отклонили превозното средство и са пристъпили към вземане на проба от стоката.

От Протокол за вземане на проба № 412/15.11.2020 г. се установява, че превозното средство е задържано до момента на излизане на взетите проби и изясняване на случая. Допълнително от лицето М. Х.Е., в качеството на изпълнителен директор на „Розахим“ АД и действащо като пряк пълномощник на втория ответник, е представило на митническите органи допълнителни документи, които са описани подробно в Протокол за извършена проверка №20BG9951A049607/15.11.2020 г.

След извършената проверка на представените от представителя на транспортната услуга /“Розахим“ АД/ и собственика и продавач на стоката /ЕТ „Малекс - Мери Александрова“/ документи, и излизане на резултатите от взетите проби се оказва, че заявената за превоз стока не отговаря на описаната в съпътстващите документи, като не става въпрос за разредител на спирт, а за спирт, който представлява акцизна стока, за превоза на която има специфични изисквания за съпътстващи документи.

Както в проведеното митническо разследване, така и в настоящото производство ответниците не представиха доказателства да са имали съпътстващи документи за стоката – спирт.

В следствие на създалата се ситуация на собственика-продавач и изпращач на стоката - ЕТ „Малекс - Мери Александрова“, както и на дружеството превозвач „Континвест“ ООД, в качеството му на изпълнител на транспортната услуга са съставени актове за установяване на административни нарушения и са наложени следващите се по закон санкции.

С Решение № 740/2020 г. на ГД „Митническо разузнаване и разследване“ в ЦМУ на Агенция „Митници“ на дружество „Континвест“ ООД, в качеството му на превозвач на стоката е наложена имуществена санкция в размер на 1 600 /хиляда и шестстотин/ лева, представляващи 80% от минималния размер на предвидената по закон санкция, след постигнато споразумение.

Описаното по-горе тежкотоварно МПС е задържано, заедно със стоката в митнически склад за периода от 15.11.2020 г. до 18.12.2020 г. или общо за 34 дни, което се потвърди от представените и приети по делото приемо-предавателни протоколи за задържане и за освобождаване.

Видно от приложеното по делото с отговора на исковата молба на едноличния търговец споразумение № С-3799/2020 г. имуществена санкция е наложена и на собственика, продавач и изпращач на стоката - ЕТ „Малекс - Мери Александрова“. Административният акт не е обжалван и влязъл в законна сила, а наложената санкция е заплатена, с което е извършено признание за извършеното нарушение. /виж. протокол за извършена проверка № 20BG9951A049607 от 15.11.2020 г. издаден от Агенция Митници, ЦМУ, ГД „МРР“; АУАН № 2518/27.11.2020 г.; Решение № 740/2020 г. на Агенция Митници, ЦМУ, ГД „МРР“; приемо-предавателен протокол от 18.12.2020 г.; Споразумение № С-3799/2020 г./

От представените нотариална покана до „РОЗАХИМ“ АД от 11.10.2021 г. и нотариална покана до ЕТ „МАЛЕКС - Мери Александрова“ от 11.10.2021 г., се установява, че ищецът ги е поканил да заплатят претърпените вреди и пропуснатите ползи настъпили за превозвача в следствие на противозаконното им поведение.

Предвид установената фактическа страна, съдът прави следните правни

изводи:

Договорът за международен автомобилен превоз, какъвто е настоящият, е неформален, консенсуален договор. За сключването му е необходимо да е налице съвпадане на насрещните волеизявления на съконтрагентите по него относно съществените му елементи - превозваните товари и навлото. По делото се установи безспорно, че между страните е сключен договор за извършване на международен автомобилен транспорт, по който ищецът е превозвач, като изрично е уговорено, че дължимото възнаграждение /навло/ е в размер на 1 400 лв., и е платимо в 20 дневен срок от момента на издаване на фактура, освен ако не е платено авансово.

В настоящия случай между страните е постигната договореност, потвърдена по имейл, като на 13.11.2020 г. стоката е натоварена от склад на „Розахим“ АД, гр. Горна Оряховица в товарен автомобил - влекач с рег. № СВ9795НМ и ремарке с рег. № С6574ЕР, с монтирана върху ремаркетото цистерна-контейнер с № ТКCU1330066, и двете собственост на ищеца. Товарният автомобил е управляван от Т. Д. Г., който е извършил всички следващи се по закон действия, а именно прегледал е съпътстващите стоката документи, разговарял е с прекия представител на изпращаща и от съвкупния анализ на тези данни е направил обосновано заключение, че превозвания разредител не е акцизна стока, поради което не са били съставени и предадени на превозвача специфичните документи при превоза на акцизна стока.

От представените по делото и неоспорени от страните документи е видно, че по веригата на покупко-продажбата на превозваната стока няма нито една сделка, по която да е заплатен акциз. Нещо повече от акцизен данъчен документ № 0000001042/12.11.2020 г., товарителница № 0000007235/12.11.2020 г., кантарна бележка и опаковъчен лист 1042/12.11.2020 г. се доказва по безспорен начин, че закупената и превозена от склада на продавача до склада на купувача стока не е акцизна. От показанията на свидетелите Г. и К. става ясно, че не е заявено извършването на превоз на акцизна стока. Следва да се има предвид, че съгласно разпоредбите на Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/ ако стоката е акцизна то складовото помещение на ответника би следвало да е регистрирано като данъчен склад, като задължението за заплащане на акциз възниква от момента, в който стоката напуска този данъчен склад.

Задължението възниква по отношение на собственика на стоката. От събраните по делото доказателства няма такива, които да доказват, че склада на собственика на превозваната стока е регистриран като данъчен склад, нито пък да е заплатен акциз за стоката след продажбата и по документи на румънското дружество и след напускането на данъчния склад с цел превоз до купувача. При тази ситуация на шофьорът е следвало да се предадат необходимите документи за подобен вид превоз на акцизна стока. Без тези документи от една страна стоката не може да напусне данъчния склад, още повече да бъде превозвана за купувач от друга държава, а от друга страна шофьорът няма как да установи, че се превозва не разредител, а спирт тъй като не разполага с такива специални знания и уреди.

Следователно още към момента на натоварване на стоката в камиона на превозвача и напускането на базата на ответника, последният е осъществил състава на административно нарушение. По този начин, нарушавайки действащата нормативна уредба и не съобщавайки, какъв е състава на превозваната стока собственика-продавач и изпращач на стоката - ЕТ „Малекс - Мери Александрова“ освен, че е нарушил закона е поставил в риск да бъде санкциониран и превозвача на стоката, както е станало в последствие.

Изхождайки от принципа, че „никой не може да черпи права от своето собствено противоправно поведение“ не могат да бъдат споделени възраженията на ответника, че превозвачът е виновен за случилото се поне колкото собственика, продавач и изпращач на стоката - ЕТ „Малекс - Мери Александрова“. Това не е така, тъй като незаплащайки акциз върху продадената стока, неиздавайки следващите при това правно положение документи и не съобщавайки на шофьора на товарния автомобил, че превозва не посочения в документите разредител, а спирт, който е акцизна стока и подлежи на специфичен режим при превозването му, ответникът е поставил в положение, да превозва акцизна стока без необходимите съпътстващи документи, респективно при установяване на това от митническите служители да бъде санкциониран, както се е случило.

Именно тук възниква въпросът, кой следва да състави този опростен придружаващ акцизната стока документ и да информира превозвача. Този документ се издава от собственика на акцизната стока, който следва след като е осъществил продажбата да е заплатил необходимия акциз към момента на

напускане на стоката от данъчния склад, в следствие на което да издаде въпросния опростен документ и да го предаде на шофьора на товарния автомобил. След като това не се доказва и след като митническите служители са установили несъответствието с това, което е описано в документите и това, което се превозва са наложили имуществена санкция на самостоятелно основание различно от това, на собственика-продавач и изпращач на стоката - ЕТ „Малекс - Мери Александрова“. Носенето на административно-наказателна отговорност от страна на превозвача действително е на самостоятелно правно основание и той е този който носи административно-наказателната отговорност независимо от това дали знае какъв е вида на стоката, която превозва или не, след като не разполага с необходимите документи, които съпътстват превоза на акцизна стока. Още повече, че превозвачът е юридическо лице и на него се налага имуществена санкция, когато е извършено административно нарушение и въпросът за вината въобще не подлежи на обсъждане в рамките на административно-наказателното производство. Така се е получило и на практика на превозвача е съставен акт за установяване на административно нарушение, за това че не разполага с опростения документ, установяващ превозването на акцизна стока. Вината за това безспорно е на собственика-продавач и изпращач на стоката - ЕТ „Малекс - Мери Александрова“, тъй като последният не е заплатил акциз върху превозваната стока, не е съставил и предал на превозвача изискваните се по закон съпътстващи стоката документи при такъв тип превод и го е заблудил умишлено, като нито писмено в направената заявка, нито устно при предаване на стоката за превоз не е съобщил на шофьора, че се превозва акцизна стока. По този начин с противоправното си поведение е поставил превозвачът в положение, в което да бъде санкциониран с имуществена санкция и задържане на преводното средство. Тази фактическа обстановка налага в следствие, след като митническите служители са установили нарушението да се пристъпи към сключване на споразумение, което дава възможност дружеството превозвач да плати санкция в по-нисък размер, с което да минимизира своите загуби. Този факт по никакъв начин не го лишава от правото да търси обезщетение за претърпените вреди, първо с оглед наложеното административно наказание и второ поради обстоятелството, че дружеството не е било наясно със състава на превозваната стока до момента, в който митническите служители са

открили разликата посредством вземане на проби и извършване на лабораторен анализ, нещо което нито дружеството превозвач, нито шофьорът могат да направят.

По делото не бяха събрани доказателства за обратното, както твърди процесуалния представител на ответника. Направените от него твърдения в първото по делото съдебно заседание и в последствие в дадения ход по същество не се доказаха с нито едно от доказателствата събрани и приети по делото, което означава, че те следва да не бъдат кредитирани. Твърдението, че след като в ЧМР е посочен „код 3814“ става въпрос за акцизна стока остана недоказано. На първо място кодът не определя дали стоката е акцизна или не. Това се определя от нейното съдържание. В нито един от приложените и приети като доказателства по делото документи /фактури, анализни сертификати и др./ не е записано че стоката е спирт. Във фактурата, с която „Розахим“ АД продава стоката на ЕТ „Малекс - Мери Александрова“, а той от своя страна на румънското дружество, посочено в ЧМР като получател на стоката, е записано като наименования на стоката „Разредител ЕДИПА 96“ и никъде не става въпрос за „СПРИТ 96 градуса“. За разредител става въпрос и в ЧМР. Следва да се има предвид и че по нито една от сделките не е заплатен акциз върху стоката /виж. Фактура № 0000015716/12.11.2020 г.; Сертификат за анализ №1611/12.11.2020 г.; Акцизен данъчен документ № 0000001042/12.11.2020 г.; Товарителница № 0000007235/12.11.2020 г.; Кантарна бележка; Опаковъчен лист № 1042/12.11.2020 г.; Фактура № 0000009853/13.11.2020 г.; Фактура № 0000006983/13.11.2020 г. и международна фактура към нея; Сертификат за анализ от 13.11.2020 г.; ЧМР от 13.11.2020 г.; Кантарна бележка;/.

С поведението си ответникът е създал предпоставка за това превозът в крайна сметка да не бъде реализиран, а превозвачът да претърпи вреди и да пропусне ползи, които са предмет и на предявените иски.

Съобразявайки изразените от страните факти и обстоятелства, направените искания и възражения съдът приема, че е сезиран с обективно и субективно предявени иски - чл. 79 ЗЗД вр. с чл. 54 Закона за автомобилния превоз и чл. 11 от Конвенцията за договор за международния автомобилен превоз на стоки /Конвенцията/, както и акцесорна претенция по чл. 82 от ЗЗД.

В настоящото производство, в тежест на ищеца бе да докаже, че е

налице валидно обвързващ страните договор за международен превоз на стоки и че ищецът е изправна страна по този договор. Ответниците следваше да докажат възраженията си.

Налице е договор за международен автомобилен превоз на стоки уреден от Конвенция за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR), съгласно чл. 1 от същата, доколкото мястото на приемане на стоката за превоз и мястото на доставянето ѝ се намират в две различни държави. Съгласно чл. 9, т.1 от Конвенцията товарителницата, удостоверява до доказване на противното условията на договора и получаването на стоката от превозвача. Следователно с подаването на заявката за международен превоз от страна на ответника "Розахим" АД, действаща като пряк представител на ЕТ „Малекс – Мери Александрова“ и нейното приемане от страна на ищеца е сключен договор за международен автомобилен превоз на стоки с всички последици от това.

За да възникне отговорността на "Розахим" АД, ищецът следва да докаже виновното му поведение, а именно че негово е било задължението да снабди ищеца с изискуемите и необходими документи съпътстващи товара във връзка с митническите проверки, такива са му били известни или дадени от изпращача ЕТ „Малекс – Мери Александрова“, а той не ги е предал на ищеца. Съгласно разпоредбата на чл. 54 от ЗАвтП, изпращачът, дължи на превозвача обезщетение за настъпилите вреди, поради неверни, неточни или непълни данни, вписани в товарителницата. Доказателства в тази насока не бяха събрани. От събраните по делото писмени доказателства, приети по делото като доказателство е видно, че ЕТ „Малекс – Мери Александрова“ в качеството си на изпращач по договора за международен превоз на стоки, не е представил цялата съпътстваща документация за акцизна стока.

Доказателства за вина на ответника "Розахим" АД по делото липсват при положение, че товародателят ЕТ „Малекс – Мери Александрова“ некоректно е посочил в ЧМР товарителницата вида на товара – спирт, за който се дължи акциз, а не разредител или денатуриран етилов алкохол, който не е акцизна стока, както и защото не е снабдил превозвача със съответния документ за платен акциз. След като "Розахим" АД няма вина, то и отнемането на автомобила не се намира в причинно следствена връзка с поведението на това дружество в качеството му на представител на страна по

договора за превоз, който то е сключило с ищеца - превозвач.

Съгласно чл. 81 ЗЗД длъжникът не отговаря, ако невъзможността за изпълнението се дължи на причина, която не може да му се вмени във вина. В качеството му на представител на своя доверител - товародателя и втори ответник ЕТ „Малекс – Мери Александрова“ има единствено задължение да организира транспорта на стоката, такава каквато по вид и описание му е заявена от нейния собственик, като задължението за коректно изготвяне на всички придружаващи стоката документи и тяхното своевременно предаване на превозвача е на товародателя. В качеството си на търговски пълномощник "Розахим" АД е било в обективна невъзможност да предостави на ищеца - превозвач документ, който не само, че не му е бил предоставен от неговия доверител и втори ответник ЕТ „Малекс – Мери Александрова“, но такъв и изобщо липсва.

С оглед липсата на вина на ответника "Розахим" АД, претърпените от ищеца вреди под формата на договорено навло за услуга, разходи за транспорт, наложена и заплатена от ищеца имуществена санкция, задържания за 34 дни тежкотоварен автомобил, месечна лизнигова вноска, трудово възнаграждение за шофьора на камиона, чиста печалба за уговорено навло и неустойка, всички на обща стойност 14347,13 лв. не следва да се възлагат за сметка на ответника "Розахим" АД, поради което и предявеният срещу ответника иск следва да се отхвърли като неоснователен и недоказан.

По отношение претенцията срещу ответника ЕТ „Малекс – Мери Александрова“, съдът намира същият за основателен, както по основание така и по размер, като съображенията на съда в тази насока са следните:

От представената международна товарителница (CMR), е видно че като превозвач е вписан ищеца, а като изпращач - ЕТ „Малекс – Мери Александрова“. Превозът е оформен документално с представените по делото международна товарителница, която съгласно чл. 9, § 1 от Конвенцията удостоверява до доказване на противното, условията на договора и получаването на стоката от превозвача. Тъй като "Розахим" АД не фигурира в товарителницата като товародател-изпращач, дружеството по - скоро в качеството си търговски пълномощник е сключил неформален договор за превоз с ЕТ „Малекс – Мери Александрова“- изпращач. Фактът, че страните, ищец и вторият ответник са обвързани от валидно облигационно отношение

по силата на сключеният между тях договор за международен превоз на стоки се потвърждава и от уточнението направено от процесуалния представител на ответниците в ОСЗ проведено на 22.02.2022 г. Доказателства в обратна насока не бяха представени.

Съгласно разпоредбата на чл. 54 от ЗАвтП, изпращачът, дължи на превозвача обезщетение за настъпилите вреди, поради неверни, неточни или непълни данни, вписани в товарителницата. За да има право ищецът на обезщетение за претърпените вреди е необходимо вина за тяхното настъпване да има другата страна - ответникът. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 6 от Конвенцията, според която ако има неточност при попълването на данните посочени в цитираният текст, тогава изпращачът е този който е длъжен да поеме всички разноски или щети, понесени от превозвача. Що се отнася до митническите проверки, съгласно чл. 11 от Конвенцията, задължение на изпращача е да даде всички необходими документи на превозвача, като при проявена небрежност или нередовност, вината носи изпращача, т.к. превозвача не е длъжен да проверява верността на тези документи.

От доказателствата по делото се установява, че причина за задържането на лизинговата вещ - товарния автомобил, влекач, е липсата на заплатен акциз за превозваната стока и липсата на опростен придружителен документ за превозваната акцизна стока. Твърденията на процесуалния представител на ответника, че задължение на ищеца е било да осигури такъв или да откаже извършването на транспортната услуга са ирелевантни и са недоказани. С влезли в сила актове - решенията на митническите власти, е установено, че превозваният товар не отговаря на отразеното в представената товарителница. Предвид извършените от митническите власти на България, изследвания на товара е установено, че представлява стока, за която се дължи акциз.

Предвид всички изложено съдът намира исковата претенция към ЕТ „Малекс – Мери Александрова“ за основателна.

По отношение на претендираните имуществени вреди: Имууществените вреди са оценени в пари. Според възприетата у нас теория имуществената вреда е разликата между имуществото на кредитора след засягане на благото и това което е имал, ако нямаше засягане. Имууществените вреди са два вида – претърпени загуби и пропуснати ползи, което и е легално залегнало в чл. 82 от ЗЗД. Претърпените загуби са последиците от засягането на наличните

блага – намаляване на стойността или погиване на вещи, понасяне на разноси, възникване на задължения и др. Пропуснатите ползи за неосъщественото увеличаване на имуществото и за да е налице пропуснатата полза, трябва да съществува сигурност за увеличение на имуществото, което последователно е изяснено в съдебната практика - р. 156-2010 – I т.о на ВКС, ТР 3-2012 – ОСГТК, р. 156-2020-III на ВКС. Пропуснатата полза се установява с оглед на нормалното в оборота състояние. Обезщетението по чл. 82 ЗЗД при неизпълнение на договорно задължение обхваща претърпяната загуба и пропуснатата полза, доколкото те са пряка и непосредствена последица от неизпълнението и са могли да бъдат предвидени при пораждаване на задължението.

Елементите на фактическия състав включват неизпълнение на задължението по двустранен договор по причина, която може да се вмени във вина на длъжника и изправност на насрещната страна. Отговорността по чл. 82 ЗЗД е обусловена от настъпването на вреда, която да е в причинна връзка с неизпълнението. Договорната отговорност за обезщетяване на вредите от неизпълнението е ограничена до преките и предвидими вреди. Това са вредите, настъпили като безусловен или закономерен резултат от неизпълнението.

Съдът намира, че са налице всички елементи на фактическия състав по чл. 82 ЗЗД, за да бъде присъдено обезщетение поради неизпълнение на договорни задължения /представените на превозвача документи да съответстват на съдържанието на стоката, която се превозва/ за претърпяна загуба и пропуснатата полза.

Ищцовото дружество успешно доказва, че е налице неизпълнение на задължения на втория ответник по сключения договор, от които са произлезли вреди под формата на претърпени загуби и пропуснати ползи, което е предпоставка за уважаването на предявените искове. Доказва се, че ответното дружество – изпращач на стоката, не е изпълнил задължението си договора за превоз, като е предало стока, различна от тази, която е посочена в документите за товара. Изпращачът не е представил на ищеца необходимите документи. Ищецът е нямало как да знае, че превозва стика за която се дължи акциз, още повече, че представения по делото имейл е посочено, че ще се превозва „разредител едипа 96“, а не спирт, който е акцизна стока.

Предадената на служителя на ищцовото дружество документация не е необходимата за достигане на товара до получателя в Румъния, в следствие на което товарният автомобил е задържан от митническите служители. Този факти са отразени и в приложеното от ответника споразумение с Агенция „Митници“.

Както беше посочено по горе, съгласно чл. 11, ал. 1 от Конвенцията за международен автомобилен превоз на стоки, с оглед извършването на митническите и други формалности преди доставянето на стоката, изпращачът е длъжен да приложи към товарителницата или да предостави на разположение на превозвача необходимите документи и да му даде всички поискани сведения. Това не е сторено, напротив от събраните доказателства се установява, че е било скрито от изпращача, и освен, че не са предоставени изискуемите документи, които да съпътстват стоката, превозвачът е въведен в заблуждение, че ще извършва превоз на неакцизна стока. Видно от чл. 11, ал. 2 от Конвенцията за международен автомобилен превоз на стоки превозвачът не е длъжен да провери дали тези документи и сведения са точни и достатъчни, а и реално без лабораторен анализ няма как да провери дали стоката е разредител или спирт. Ето защо изпращачът отговаря пред превозвача за всички щети, които биха възникнали от липсата, недостатъчността или нередовността на тези документи и сведения.

Не се спори от страните, че при извършения митнически контрол от българските митнически органи, е било задържано превозното средство, взели са проби от стоката, изследвали са я и са съставили на ищеца и на ответника протокол за нарушение, в последствие АУАН и в крайна сметка са сключени споразумения. Не се спори, че административният акт, с който е наложена паричната санкция на дружеството изпращач, за това че към товарителницата не са предоставени на разположение на превозвача необходимите документи и не са му дадени всички поискани сведения, е влязъл в сила и вината е призната.

Предвид горното може да се приеме за безспорно установено, че причините за задържането на превозното средство, неизпълнението в срок на уговорената доставка от ищеца, задържането на камиона и заплащането на глобата от негова страна, са в пряка причинна връзка именно с поведението на изпращача, който не е спазил задължението си да предостави на

разположение на превозвача необходимите документи и да му даде всички необходими сведения.

Административният акт, с който са констатирани тези факти и обстоятелства е влязъл в сила и по този начин е установено, че задържането на камиона от митническите власти е осъществено правомерно и причината за това е именно несъответствие на стоката, натоварена превозното средство с придружаващите я документи. Следователно налице е един от елементите, които пораждат отговорността на ответника като изпращач по смисъла на горепосочената Конвенция поради нередовност на документите и сведенията не е установен надлежно по делото, което е предпоставка за уважаване не предявените искове.

По претенциите на ищеца:

Първата претенция, предявена от ищеца за заплащане от ответника, е за не заплатено навло за транспортна услуга и по-точно за нереализирана печалба от него поради невъзможност по обективни причини за реално изпълнение на транспортната услуга, което представлява пропуснатата полза в размер на 842.26 лева, представляваща обезщетение в размер на чистата печалба от договорено навло за транспортната услуга в размер на 1 400 лева, поради невъзможност за реално изпълнение. По делото се установи безспорно, че превозът не е осъществен до крайната дестинация и стоката не е доставена на получателя в Румъния, като не се спори, че превозното средство е задържано от българските митнически власти в продължение на 34 дни / виж констативен протокол и приемо- предавателен протокол стр. 38/.

Цялото уговорено навло не се дължи, тъй като превозът не е осъществен, но за ищецът остава възможността да търси обезщетение за пропуснатата полза представляваща чистата печалба на дружеството от недоставената не по негова вина стока. В случай, че ответникът беше обезпечил документално превоза с необходимите документи нямаше да има пречка превозът да бъде осъществен и печалбата от него да бъде реализирана. / в този смисъл р. 719-2010 – III г. о. на ВКС, р. 2065-1959-II г. о. на ВС, р. 1696-1974 – I г. о. на ВС/. С противоправното си поведение, установено по безспорен начин от Споразумение № С-3799/2020 г., което е влязло в законна сила, ответникът създава предпоставка на задържане на превозното средство за 34 дни, не възможност при това положение стоката да бъде доставена до

крайния и получател, респективно невъзможност да му бъде платено и да реализира заложената в цената чиста печалба.

От заключението по назначената СИЕ се установява, че ако ищецът беше реализирал курса щеше да спечели сумата от 741, 48 лева, до която сума предявеният иск следва да бъде уважен, а за горницата до 842,26 лв. отхвърлен.

Втората предявена претенция е за сумата от 292,54 лева - представляваща извършени разходи за транспорт от гр. Горна Оряховица до гр. Русе и обратно. Вещото лице по назначената, изслушана, приета и неоспорена от страните СИЕ е изчислил, имайки предвид обичайните разходи на превозвача, че реализираните разходи в двете посоки е в размер на 348.82 лева, което е над предявения иск. С оглед диспозитивното начало съдът следва да уважи претенцията до предявения размер, а именно до сумата от 292, 54 лв.

Третата предявена претенция е за наложена имуществена санкция поради установено по надлежен ред от митническите органи несъответствие на стоката по документи с тази находяща се в цистерната, което представлява претърпяна загуба. Искът е за сумата от 1 600 лева, представляващи наложена и заплатена от ищеца имуществена санкция. Претенцията е описана в Споразумение № С-3803/2020 г. и за плащането и са ангажирани доказателства, които удостоверяват това. Размерът и потвърден от вещото лице в СИЕ. Ето защо и този иск следва да бъде уважен изцяло за сумата от 1600 лв.

Следващата претенция е в размер на 710 лева - представляващи дължима месечна лизингова вноска за превозното средство за периода от 13.11.2020 г. до 13.12.2020 г., през който по обективни причини не е могло да бъде използвано, заплатена изцяло от ищеца и представляващи претърпяна загуба. Този иск е доказан също, както по основание, така и по размер./ в този смисъл р. 124-2013 – II т.о. на ВКС/. В следствие противоправното поведение на ответника превозното средство е задържано за 34 дни. Това се доказва от Протокол за извършена проверка № 20BG9951A049607 от 15.11.2020 г. издаден от Агенция Митници, ЦМУ, ГД „МРР“, на която дата превозното средство е задържано и от Приемо-предавателен протокол от 18.12.2020 г., когато е върнато. Товарния автомобил е закупен на лизинг, което е видно от

Договор за финансов лизинг № 19971/08.12.2019 г. Съгласно приложение А 3 към Договор за финансов лизинг № 19971/М/08.02.2019 г. цената на задържаното превозно средство е в размер на 39 920 евро, от които 7 980 първоначална вноска и 31920 евро остатъчна сума за изплащане. Съгласно погасителния план сумата се дължи на 48 месечни вноски с падеж на 13-то число на съответния месец, което прави месечна вноска от 655 евро и лихва в размер на 2,90 % върху усвоената и непогасена главница. Съгласно погасителния план дължимата месечна лизингова вноска за периода от 13.11.2020 г. до 13.12.2020 г. е в размер на 710 евро, което обърнато в левове по курса на БНБ прави 1 388,64 /хиляда триста осемдесет и осем лева и 0,64 стотинки/ лева. Сумата е установена и от вещото лице изготвила СИЕ в задача № 5. С определение вписано в протокола от ОСЗ от 28.06.2022 г. е допуснато изменение на размера на предявения иск за сумата от 710 лв. на 1388,64 лв. Ето защо и този иск следва да бъде уважен изцяло за сумата от 1388,64 лв.

Следващият обективно съединен иск е за сумата от 1 952,44 лева, представляващи заплатено едномесечно брутно трудово възнаграждение на шофьора на камиона за периода от 34 дни, в който последният е останал без работа поради задържането на превозното средство, които въпреки това са платени изцяло от ищеца и представляват претърпяна загуба. От приетите по делото като доказателства - трудов договор на шофьора на товарния автомобил и фишове за изплатено трудово възнаграждение за м. ноември и декември на 2020 г. е видно, че лицето Т. Д. Г. е в трудово правоотношения с дружество „Континвест“ ООД, на длъжност „шофьор, тежкотоварен автомобил - 12 и повече тона“. Лицето осъществява своята трудова дейност на задържания от митническите служители за 34 дни товарен автомобил. Работникът е останал без работа за периода от 15.11.2020 г. до 18.12.2020 г., тъй като превозното средство, на което той упражнява трудовата си дейност е спряно от движение. Въпреки това работодателят му е заплатил полагащото му се трудово възнаграждение въпреки невъзможността му за полага труд и да носи приходи по този начин на дружеството, в което работи. Съгласно ведомостите на дружеството за м. ноември и за м. декември на 2020 г. на лицето от страна на работодателя са начислени основна месечна работна заплата в размер на 650 лева, допълнително трудово възнаграждение за прослужено време и премия, което според вещото лице изготвило СИЕ се

равнява на сумата от 2 389,41 лева, и в нетен 1843,13 лв. които са заплатени по банков път. Ето защо, съдът намира, че предявеният иск следва да бъде уважен изцяло за сумата от 1952,44 лв.

По следващият предявен иск за навло по уговорена поръчка: Видно от приложените към исковата молба доказателства ищецът е имал заявка от друго дружество за извършване на транспортна услуга за извършване на транспортна услуга по поръчка № 195/13.11.2020 г. с дата на товарене 17.11.2020 г. от Химкомплекс СА, Онешти, Румъния и дата на разтоварване 19/20.11.2020 г. до Интерхим СА, Солун, Гърция. Нереализирането на тази транспортна услуга, по вина на ищеца, представлява претърпяна загуба в размер на 1 621.43 лева. Въпросната парична сума е чистата печалба от стойността на уговорено навло за извършване на транспортна услуга по поръчка № 195/13.11.2020 г. с дата на товарене 17.11.2020 г. от Химкомплекс СА, Онешти, Румъния и дата на разтоварване 19/20.11.2020 г. до Интерхим СА, Солун, Гърция, размер на 2 933.75 /две хиляди деветстотин тридесет и три лева и 0,75 стотинки/ лева - представляващи левовата равностойност по курса на БНБ на 1 500 евро./ в този смисъл р. 1351-1996- V г.о. на ВКС/. Ето защо съдът намира, че предявеният иск следва да се уважи изцяло за сумата от 1621,43 лв.

Последния предявен иск е в размер на 6 649.82 лева - представляващи левовата равностойност по курса на БНБ на 3 400 евро, за неустойка за задържането на превозното средство за 34 дни по 100 евро на ден, съгласно разпоредбите на ЧМР конвенцията и ОУ на ищцовото дружество /Брошури | continvest.bg/. Безспорно беше доказано по делото, че камионът на превозвача е задържан за 34 дни поради противоправното поведение на ответника, изразяващо се в неосигуряване на изискуемите документи съпътстващи стоката и въвеждането в заблуждение на шофьора, а именно, че превозва разредител, което не е акцизна стока.

Въз основа на приложените, приети по делото и неоспорени от ответника общи условия, при които е сключен процесният договор за превоз между ищеца и ответника (всеки от ответниците поотделно) вещото лице е определил размера на дължимата неустойка за периода от 34 дни, считано от 15.11.2020 г. до 18.12.2020 г., отговарящ на периода от време, през който е било задържано процесното МПС, предназначено за осъществяване на

превоза на стоката. В раздел „Начин на плащане. Неустойки“ на Общите условия за осъществяване на международни и на територията на Република България превози на цели и частични товари на „Континвест ООД е разписано, че за неспазване срока на натоварване/разтоварване, Възложителят/Товародателят дължи неустойка в размер на 25% от транспортното навло за всеки започнати 24 часа забава (т. 15), като свободното време за товарене/разтоварване на стоките, изчислено от момента на пристигане на превозното средство на мястото на товарене/ разтоварване, но не по-рано от времето и датата, посочени в завката, е:

3 часа - при транспорт без митнически формалности ;

24 часа - при транспорт, изискващ уреждането на митнически формалности.

Съгласно чл. 17 от общите условия, освен ако не е договорено друго в заявката, в случай че свободното време за товарене/разтоварване на стоките бъде превишено, възложителят заплаща на „Континвест“ ООД неустойки, като в случаите на FTL (FULL TRUCK LOAD - „Цял товар" е пълно натоварване на транспортната единица, като се отличава с директно натоварване, доставка и разтоварване между пунктовете на изпращача и получателя) заявка за превоз на стандартни товари:

30евро за всеки започнат час, но не повече от 100 евро/ден;

100 евро за всеки следващ започнат ден забава;

Ето защо следва да се приеме, че за периода от 34 дни, считано от 15.11.2020 г. отговарящ на периода от време, през който е било задържано процесното МПС, предназначено за осъществяване на превоза на стоката, възложителят/товародателят дължи неустойка на основание чл. 17.1 от Общите условия за осъществяване на международни и на територията на Република България превози на цели и частични товари на „Континвест“ ООД, то дължимана неустойка е в размер на 3 400 евро (34 дни * 100 евро/ден = 3 400 евро) или тяхната равностойност 6 649,82 лева.

По разноските:

Предвид изхода на делото по отношение предявеният от ищеца срещу "Розахим"АД иск и направените претенции, то разноските сторени от ответника в производството, в размер на 1128 лв.- адвокатски хонорар, следва

да се възложат в тежест на ищеца.

Предвид изхода на делото по отношение предявеният от ищеца срещу ЕТ "Малекс – Мери Александрова" и направените претенции, то разносните сторени от ответника в производството, в размер на 1128 лв.- адвокатски хонорар, следва да се възложат в тежест на ищеца съразмерно на отхвърлената част от иска или сумата от 7, 92 лв.

Предвид изхода на делото по отношение предявеният от ищеца срещу ЕТ "Малекс – Мери Александрова" иск и направените претенции, то разносните сторени от ищеца в производството, в размер на 2046,74 лв., от които 546,74 лв.-държавна такса и 1200 лв.- адвокатски хонорар и 300 лв. за депозит за вещо лице, следва да се възложат на ответника съразмерно на уважената част от иска или сумата от 2032,37 лв..

Воден от горното, съдът,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от "Континвест" ООД с ЕИК040967273, със седалище и адрес на управление гр. София срещу "Розахим" АД с ЕИК 104058105 със седалище и адрес на управление гр. Г. Оряховица искове за осъждането му да му заплати обезщетение в размер на:

- 842, 26 лв. - представляваща обезщетение в размер на чистата печалба на дружеството от договореното навло за транспортната услуга в размер на общо 1400 лв.
- 292, 54 лв. разходи за транспорт от гр. Г. Оряховица до гр. Русе,
- 1600 лв. заплатена имуществена санкция за превод на стоката, за която от страна на възложителя не били представени необходимите документи;
- 1388,64 лв. дължима месечна лизингова вноска за превозното средство за периода 13. 11. 2020 до 13. 12. 2020 г., през който по обективни причини превозното средство не можело да се използва;
- 1952, 44 лв. представляваща заплатено едномесечно брутно трудово възнаграждение на шофьора на камиона в период на престой 34 дни;
- 1621, 43 лв. представляваща чиста печалба от стойността на уговореното навло за извършване на транспортна услуга по поръчка 195 и дата на товарене 17.11. 2020 г. и дата на разтоварване 19/20.11. 2020 г . и в

размер на 2 933,75 лв.;

- 6649, 82 лв. неустойка за задържане на превозното средство за 34 дни по 100 евро на ден, съгласно разпоредите на ЧМР конвенцията и ОУ на дружеството,

или общо сумата 14 347,13 лв., представляващи навло и вреди, нанесени по вина на ответника при и по повод лошо изпълнение на договора за превоз от м. ноември 2020 г., ведно със законната лихва върху сумата от деня на завеждане на делото 08.11.2021 г. до окончателното и изплащане като неоснователни и недоказани.

ОСЪЖДА "Континвест" ООД с ЕИК040967273, със седалище и адрес на управление гр. София ДА ЗАПЛАТИ на "Розахим" АД с ЕИК 104058105 със седалище и адрес на управление гр. Г. Оряховица сумата от 1128 лв, адвокатски хонорар представляващи разноски по производството, на основание чл. 78, ал.3 от ГПК.

ОСЪЖДА ЕТ „Малекс – Мери Александрова“ ЕИК 104057252 , със седалище и адрес на управление гр. Павликени ДА ЗАПЛАТИ на "Континвест" ООД с ЕИК040967273, със седалище и адрес на управление гр. София сумата от общо 14246, 40 лв., представляващи навло и нанесени по негова вина вреди, при и по повод на договора за международен превоз на товари от м. ноември 2020 г., както следва:

- 741, 48 лв. - представляваща обезщетение в размер на чистата печалба на дружеството от договореното навло за транспортната услуга в размер на общо 1400 лв., поради невъзможност за реално изпълнение, като отхвърля иска до целия предявен размер от 842, 26 лв.;
- 292, 54 лв. – представляваща извършени разходи за транспорт от гр. Г. Оряховица до гр. Русе и обратно;
- 1600 лв. заплатена имуществена санкция за превоз на стоката, за която от страна на товародателя ЕТ „Малекс – Мери Александрова“ не са представени необходимите придружаващи документи;
- 1388,64 лв. дължима месечна лизингова вноска за превозното средство за периода 13. 11. 2020 до 13. 12. 2020 г., през който по обективни причини не можело да се използва;
- 1952, 44 лв. представляваща заплатено едномесечно брутно трудово възнаграждение на шофьора на камиона в период на престой 34 дни;

- 1621, 43 лв. представляваща чиста печалба от стойността на уговореното навло за извършване на транспортна услуга по поръчка 195/13.11.2020 г. и дата на товарене 17.11. 2020 г. и дата на разтоварване 19/20.11. 2020 г.;
- 6649, 82 лв. неустойка за задържане на превозното средство за 34 дни по 100 евро на ден, съгласно разпоредите на ЧМР конвенцията и ОУ на дружеството,

ведно със законната лихва върху главницата от 08.11.2021 г., деня на завеждане на делото, до окончателното и изплащане.

ОСЪЖДА ЕТ „Малекс – Мери Александрова“ ЕИК 104057252 , със седалище и адрес на управление гр. Павликени ДА ЗАПЛАТИ НА "Континвест" ООД с ЕИК040967273, със седалище и адрес на управление гр. София, сумата от 2032,37 лв., представляващи разноски по производството по съразмерност, на основание чл. 78, ал.1 от ГПК.

ОСЪЖДА "Континвест" ООД с ЕИК040967273, със седалище и адрес на управление гр. София ДА ЗАПЛАТИ НА ЕТ „Малекс – Мери Александрова“ ЕИК 104057252 , със седалище и адрес на управление гр. Павликени сумата от 7,92 лв, адвокатски хонорар представляващи разноски по производството по съразмерност, на основание чл. 78, ал.3 от ГПК.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд – Велико Търново в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____